

[Arbejdsministeren]

I overenskomsterne har man allerede i dag en begrænsning af det systematiske overarbejde. Ved aftaler mellem arbejdsgivere og lønmodtagere er der mulighed for at tage yderligere hensyn til parternes ønsker og behov på dette område.

Jeg må også afvise, at en lovreguleret begrænsning af overarbejde og en tvungen afspadsring af udført overarbejde ville give en beskæftigelsesmæssig virkning af noget nævneværdigt omfang. Ikke ret mange virksomheder vil kunne konvertere periodemæssigt overarbejde til heltidsstillinger. Små og mellemstore virksomheder vil i stedet afpasse produktionen, således at overarbejde undgås, eller henlægge afspadsring af overarbejde til stille perioder, hvor produktionen er lav.

Overarbejde og afspadsring skal være af væsentligt omfang inden for den enkelte personalekategori i en virksomhed, før der er basis for nyansættelser. Overarbejde her i landet har slet ikke et sådant omfang, at denne forudsætning kan opfyldes. Normalt regner man med, at overarbejdstimerne udgør ca. 3 pct. af samtlige timer.

Det er regeringens klare opfattelse, at lønmodtagerne og arbejdsgiverne selv er de bedste til at finde frem til brugbare ordninger, der er tilpasset den enkelte branche og virksomhed, og at en lovmæssig begrænsning af overarbejdet direkte vil modvirke den fleksibilitet i arbejdstidsmønsteret, som efter regeringens opfattelse fremfor noget er nødvendig for at sikre en fortsat konkurrencedygtig produktion og dermed højere beskæftigelse.

Hvad særlig angår forslaget om et centralt overarbejdsnævn, vil et sådant organ komme til at have opsyn med virksomhedens tilrettelæggelse af arbejdet, og dette mener jeg vil være klart utilfredsstillende. Jeg mener, at denne sag bedst klares af arbejdsmarkedets parter selv, og regeringen må derfor afvise forslaget.

Bakholt (S):

Vedrørende en begrænsning af overarbejde og tvungen afspadsring må jeg sige, at her er SF og vi betydelig mere enige, end vi har været om en række af de andre lovforslag, som SF har til førstebehandling i dag.

Vi har jo tidligere i socialdemokratiet fremsat lovforslag om begrænsning af overarbejde og tvungen afspadsring, men på

daværende tidspunkt var der ikke flertal for dette. Det håber jeg der efterhånden vil være. Vi har i socialdemokratiet besluttet at fremsætte et nyt lovforslag om dette spørgsmål, der vil komme inden så længe, og derfor vil vi ved denne lejlighed anbefale dette forslag.

Jeg skal vedrørende SFs forslag henvisse til de bemærkninger, jeg gjorde, da forslaget blev førstebehandlet sidst, den 8. april 1983, sp. 8961 og 8962.

Connie Hedegaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Henning Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg her fremføre, hvad han ville have sagt.

SF-forslaget om begrænsning af overarbejde for alle, der som lønmodtagere er beskæftiget i såvel private som offentlige virksomheder, er motiveret på bedste vis med en formodning om, at det vil kunne frembringe 5.000–6.000 flere heltidsstillinger. Det konservative folkeparti kan være helt enig i, at det er af afgørende betydning at få flest muligt i arbejde, og det er da også grunden til vores støtte til regeringens økonomiske politik, der alene i det sidste år har skabt op mod 50.000 nye arbejdspladser i det private erhvervsliv.

Vi anser det stadig for tvivlsomt, om der kan skabes en merbeskæftigelse på så meget som 5.000–6.000 heltidsjob, hvis dette forslag gennemføres. Det lykkedes ikke at overbevise mange om det, da vi havde forslaget til behandling sidste gang, og i genfremsættelsen er der ikke fremkommet flere og mere sikre beregninger af en eventuel merbeskæftigelse. Den eneste merbeskæftigelse, som vi ved en vedtagelse af dette forslag ville kunne være helt sikre på, ville være den, der kunne komme som en følge af opbygningen af endnu et administrativt organ, nemlig det foreslåede overarbejdsnævn. Skulle SF her i dag eller under udvalgsbehandlingen kunne sandsynliggøre en merbeskæftigelse som anslået, er det imidlertid i sig selv ikke tilstrækkeligt til at rokke vores principielle modstand mod forslaget.

Denne principielle modstand bunder i, at det konservative folkeparti mener, det er mest hensigtsmæssigt, at arbejdsmarkedets parter selv klarer disse komplicerede forhold med aftaler, der netop passer til det enkelte områdes behov. Kan SF sandsynliggøre en merbeskæftigelse på så meget som de anførte